ГРОМАДА №14

1st Ukrainian Newspaper in San Francisco, a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization

Січень/January 2019 БЕЗКОШТОВНО / FREE

facebook.com/HromadaSF

Наталя Курій-Максимів
https://www.facebook.com/nataliakurij/

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА СІЧЕНЬ/CALENDAR FOR JANUARY

01 Новий Рік

01 110 років від дня народження Степана Андрійовича Бандери (1909-1959), українського політичного діяча, одного з чільних ідеологів і теоретиків українського націоналістичного руху XX століття

06 СВЯТИЙ ВЕЧІР [за Юліанським Календарем]

06 У 1938 — народився Василь Семенович Стус, український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник (†1985)

07 РІЗДВО [за Юліанським Календарем]

13 СТАРИЙ НОВИЙ РІК (Щедрий вечір) [за Юліанським Календарем]

19 ВОДОХРЕЩА [за Юліанським Календарем]

20 День Автономної Республіки Крим

22 День Соборності України. День об'єднання українських земель УНР і ЗУНР згідно з Актом Злуки від 22 січня 1919 року

24 З 24 на 25 січня 1918 року було проголошено незалежність України

27 У 1839 — народився Чубинський Павло Платоновича, український фольклорист, етнограф і поет, автор слів Державного Гімну України (†1884)

29 День пам'яті героїв Крут. В цей день відбулася битва під Крутами

ЦВК ЗАТВЕРДИЛА КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

Центральна виборча комісія затвердила календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення президентських виборів 31 березня 2019 року.

Відповідно до календаря, до 3 лютого 2019 року громадяни або партії мають право висувати кандидатів на посаду президента. Їх реєстрація продовжиться до 8 лютого.

До 18 лютого вже повинні утворити окружні виборчі комісії.

Передвиборча агітація триватиме до кінця 29 березня.

31 березня, власне у день виборів, голосування відбуватиметься з 8:00 до 22:00.

До 10 квітня повинні оголосити офіційні результати виборів.

Новообраний президент має розпочати виконувати свої обов'язки не пізніше 30 днів після офіційного оголошення результатів виборів.

Центральна виборча комісія (ЦВК) звернулася до Донецької та Луганської обласних державних адміністрацій за висновками щодо можливості проведення виборів президента на території областей.

За даними нещодавно проведеного дослідження ситуації з внутрішньо переміщеними особами в Україні, більше 40% внутрішньо переміщених осіб мають намір голосувати на наступних президентських та парламентських виборах у 2019 році.

Центральна виборча комісія (ЦВК) України повідомила про припинення дії Протоколу про співробітництво з ЦВК Російської Федерації від 24 лютого 2000 року.

У комісії відзначили, що припинення дії протоколу відбулося "зважаючи на набрання 12 грудня 2018 року чинності закону України "Про припинення дії Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією".

* * *

ТОМОС І УКРАЇНСЬКА ПОМІСНА ЦЕРКВА

Томос — указ, декрет, окружне послання предстоятеля помісної православної церкви у деяких важливих питаннях церковного устрою. Шляхом надання томоса деякій частині «материнської» (кіріархальної) церкви офіційно проголошується автономія в управлінні або автокефалія. У томосі використовується урочистіший та повніший підпис, ніж в інших патріарших указах.

Як він виглядає фізично?

Томос — це свого роду грамота. Урочисто оформлений документ, який фактично містить синодальне рішення Вселенської патріархії про надання автокефалії. Першою у ньому йде історична частина. Описується сучасний стан церкви країни, яка звертається із проханням про його надання, згадується її зв'язок із Константинополем. Далі йде частина, яка обгрунтовує, на основі яких канонів він надається.

Помісна церква у православ'ї — незалежна (автокефальна) церква зі своєю організацією та структурою. Як правило, помісна церква є одночасно і національною церквою, кордони юрисдикції якої збігаються з кордонами національної держави.

Виникнення самостійної держави якогось православного народу майже відразу спричиняло і створення його помісної церкви. Тобто помісна церква є ще одним гарантом незалежності країни.

Загалом у світі є близько двох десятків автокефальних православних церков: грецька, румунська, болгарська, грузинська, польська, тощо. Усі вони взаємодіють між собою та, часом, приймають спільні рішення.

У православ'ї немає єдиного церковного центру, як, наприклад, Ватикан у позбавленій національних рис вселенській католицькій церкві. Святіший патріарх, архієпископ Константинопольський, на відміну від Папи Римського, має титул Вселенського патріарха суто номінально і є лише першим серед рівних. Цей титул є свого роду даниною поваги інших православних патріархій до "материнського" центру православ'я.

Константинопольський патріархат або Вселенський патріархат — найвища за статусом з усіх 14-ти незалежних (автокефальних) помісних православних церков. Предстоятелем з 1991 року є патріарх Варфоломій. Прерогативою Вселенського патріарха є координація роботи світового православ'я, включно зі скликанням соборів, а також підтримка міжцерковних і міжконфесійних діалогів, має право арбітра в церковних справах. Іноді для позначення Вселенського патріархату використовують термін «Фанар» — це історичний район Стамбула, де розташована резиденція Вселенського патріарха — церква Святого Георгія.

ПОСАДИ І ТИТУЛИ

Патріарх — титул єпископа, який головує в патріархії, глава автокефальної церкви.

Предстоятель — назва посади єпископа, який головує у помісній православній церкві. Предстоятелем також інколи називають єпископа, який очолює місцеву церкву (єпархію, екзархат), або священика, який є намісником або настоятелем монастиря або храму.

Митрополит — другий після патріарха титул єпископа у православній церкві, той, хто головує у митрополії, також очолює автокефальні або автономні церкви.

Ієрей — офіційна назва священика у православній церкві.

Архієрей — термін на позначення вищих посад у церковній ієрархії, наприклад, архієпископ, архідиякон, архімандрит тощо.

Архімандрит — титул управителів великих чоловічих монастирів, ректорів духовних семінарій, керівників духовних місій та монаших чинів.

Єпископ — вищий духовний чин у християнській церкві.

Клірики — загальна назва для священнослужителів як спільноти, відмінної від мирян.

Екзарх — представник вищої церковної влади в державі або в окремих великих областях держави. Для підготовки з надання томосу українській церкві Вселенський патріархат призначив своїми екзархами в Києві архієпископа Даниїла Памфілійського зі США та єпископа Іларіона Едмонтонського з Канади.

Синод — найвище колегіальне церковне зібрання для вирішення важливих справ (надання автономії чи автокефалії, виборів патріарха тощо), складається з єпископів під головуванням ієрарха вселенської, помісної, автономної чи автокефальної церкви. В Україні також вживається термін «Собор».

Єпархія — церковний округ, основна церковно-адміністративна одиниця в православній та греко-католицькій церквах на чолі з єпархіальним архієреєм (митрополитом, архієпископом, єпископом).

Лавра — статус, який отримують монастирі, що мають найбільший вплив на духовне життя певної країни. В Україні відповідний статус мають три православні монастирі: Києво-Печерська лавра у Києві, Почаївська лавра у Тернопільській області та Свято-Успенська Святогорська лавра у Донецькій області.

Ставропігія — православна церковна одиниця (парафія, монастир, братство), яка підлягає юрисдикції не місцевому ієрархові, а безпосередньо патріархові. Наприклад, у листопаді Вселенському патріархату передали Андріївську церкву в Києві. Так вона стала своєрідним посольством Константинопольського патріархату в Україні.

* * *

100-ліття "ЩЕДРИКА"

"Щедрик" написав український композитор Микола Леонтович. Леонтович присвятив щедрівці 18 років життя: перший варіант з'явився 1901 року, останній — 1919-го. Композитор зупинився аж на п'ятій варіації.

Вперше "Щедрик" виконали зі сцени 1916 року хором Київського університету імені святого Володимира в історичній будівлі філіалу бібліотеки імені Вернадського.

Світова слава "Щедрика" прийшла з легкої руки Симона Петлюри.

У січні 1919 року з ініціативи Голови Директорії УНР Симона Петлюри була створена Українська республіканська капела. Капела під керівництвом Олександра Кошиця та Кирила Стеценка гастролювала протягом 5,5 років у 17 країнах, де проходили прем'єри "Щедрика".

Вперше "Щедрик" пролунав за кордоном 11 травня 1919-го в Національному театрі Праги. Це був їх коронний номер. Хористи дали понад 200 концертів. "Різдвяний гімн дзвіночків" (Carol of the Bells) — саме під такою назвою українська щедрівочка відома у всьому світі.

Англомовна версія "Щедрика" була створена 1936 року американцем українського походження Петром Вільховським.

У США вона була вперше виконана 1921-го зі сцени Карнегі Холу в Нью-Йорку.

«Щедрик» — одна з найпопулярніших новорічних пісень у світі. Сьогодні існують близько 100 версій «Щедрика». Її англомовний варіант Carol of the Bells, що перекладається як "колядка дзвонів», звучить у багатьох голлівудських фільмах, серед яких такі відомі, як «Гаррі Поттер» та «Один вдома».

* * *

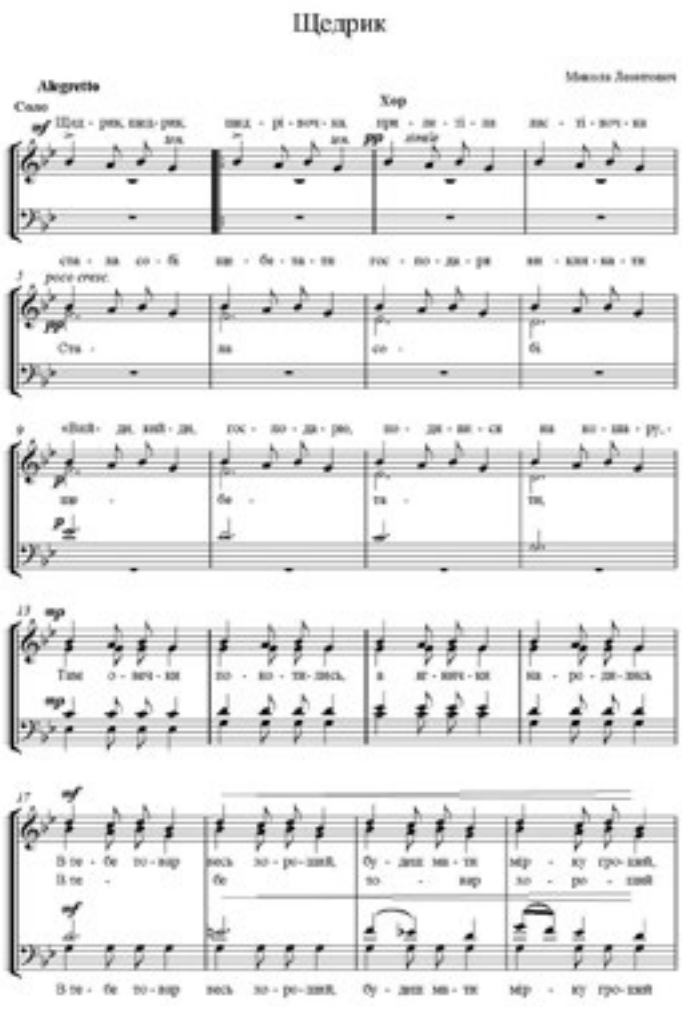

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

СОФІЯ КИЇВСЬКА АБО СОФІЇВСЬКИЙ СОБОР ПРЕМУДРОСТІ БОЖОЇ

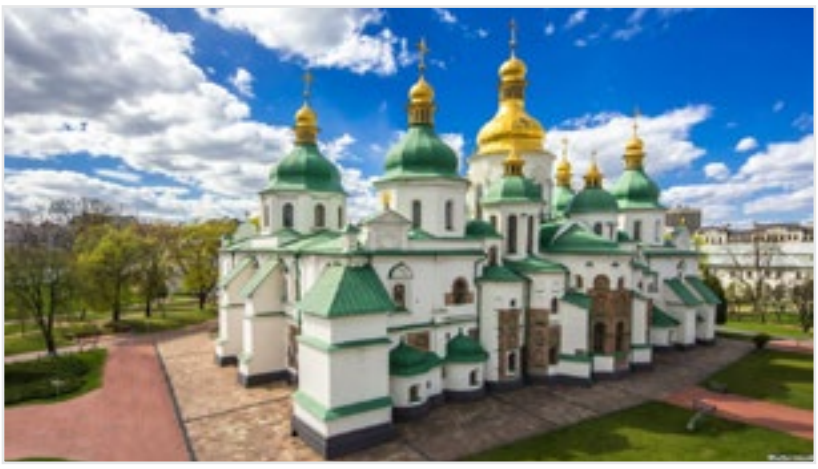

Софія Київська пережила та побачила на своєму віку стільки, що про це можна говорити нескінченно. Софія — це справжня культурна скарбниця: тут і архітектура, і скульптура, і малярство, і ювелірне мистецтво зібрані в один потужний акорд…

Найвеличнішою спорудою Національного заповідника „Софія Київська" є Софійський собор — всесвітньо відома пам'ятка архітектури і монументального живопису XI ст. У 1990 р. собор разом з ансамблем монастирських споруд на його подвір'ї занесено до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Заснування собору згадується в літописах як під 1017, так і під 1037 роками. Будівничим Святої Софії літописці називають великого Київського князя Ярослава Мудрого. Джерела свідчать, що в цій справі Ярослав завершив починання свого батька Володимира.

Давньоруські написи-графіті на фресках храму, що містять дати 1022, 1033 та 1036 рр., підтверджують заснування Софії Володимиром — хрестителем Русі. Присвячений Премудрості Божій, собор, за задумом творців, мав утверджувати на Русі християнство.

Упродовж сторіч Софія Київська була головною святинею Русі–України. Собор, як головний храм держави, відігравав роль духовного, політичного та культурного центру. Під склепіннями Святої Софії відбувалися урочисті „посадження" на великокняжий престол, церковні собори, прийоми послів, укладання політичних угод. При соборі велося літописання і була створена перша відома на Русі бібліотека.

Богоматір Оранта (мозаїчний з використанням смальти)

Тут відбувалися і найвидатніші події у становленні української державності. На початку XX ст. на Софійському майдані проголошувались Універсали Центральної Ради Української держави 1917–1918 рр. Тут у 1991 р. Всеукраїнським народним віче підтримано Акт про державну незалежність України.

Софія – свідок і безпосередній учасник життя Києва протягом багатьох сторіч. Вона пережила навалу монголо-татарської орди у грізному 1240 р., періоди занепаду і відродження міста у XIV–XVI ст., бачила польсько-литовських феодалів у XVII ст.

Софія зберігає найбільший у світі ансамбль унікальних мозаїк і фресок першої чверті XI ст. — 260 м кв. мозаїк та 3000 м кв. фресок. Особливу цінність становлять мозаїки, які прикрашають головні частини храму — центральну баню і головний вівтар. Тут зображені основні персонажі християнського віровчення. Вони розташовані у суворому порядку, згідно з „небесною ієрархією". Усі мозаїки виконані на сяючому золотому тлі. Їм притаманні вишуканий малюнок, багатство барв, яскравість і насиченість тонів. Усього палітра мозаїк налічує 177 відтінків кольорів. На склепінні головного вівтаря — славетний мозаїчний образ Богоматері Оранти, руки якої здійняті в молитві. Віками її шанували як Нерушиму Стіну Києва — Єрусалиму землі Руської. Вона є символом вічності Києва — духовного осердя й столиці Русі-України.

У соборі зберігся великий цикл знаменитих світських фресок. На стінах центральної нави зображено парадний вихід сім'ї Володимира Великого — цей княжий груповий портрет символізує хрещення Русі. У сходових вежах, що ведуть на княжі хори, розміщено тріумфальний палацовий цикл фресок. Він розповідає про укладення династичного шлюбу князя Володимира і візантійської принцеси Анни наприкінці X ст., який поклав початок хрещенню Русі.

Цінною реліквією собору є мармуровий саркофаг Ярослава Мудрого, в якому покояться останки князя. Саркофаг вагою 6 т оздоблений пишним різьбленням.

Собор зберігає художній спадок кількох поколінь. У XVII–XVIII ст. у приміщення давніх відкритих галерей вбудовані каплиця митрополита Петра Могили та капела гетьмана Івана Мазепи. Чудовими творами у стилі бароко є мідні позолочені двері початку XVIII ст. та різьблений позолочений іконостас (1747 р.).

Мозаїка в центральному куполі — Христос

Свята Софія

To place ads, advertisement, and other messages: hromada.sf@gmail.com or (415) 480-4557

150 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА ТРУША — ЛЬВІВСЬКОГО ІМПРЕСІОНІСТА

Народився Іван Труш 17 січня 1869 року в селі Висоцьке Львівської області. Український живописець-імпресіоніст, майстер пейзажу і портретист, мистецький критик і організатор мистецького життя в Галичині на початку XX століття.

Іван Труш народився недалеко від містечка Броди, на Львівщині, в родині сільського кравця. Іван був первістком у сім'ї та ріс, як поетично написали про нього в одній зі статей, «в любові і ласці, а навколо нього в легкому тремтінні вітерця витав дух українських пісень і казок, традицій і фарб».

Помітивши потяг хлопчика до знань, батько після закінчення початкової школи відвіз Івана вчитися в Бродівську реальну гімназію. У 1881 році юнак успішно складає іспити і починає навчання. У гімназії і почалося серйозне захоплення Труша малюванням. Нелегкими виявилися роки навчання в гімназії. Особливої фінансової підтримки від сім'ї не було, і Іван, змушений заробляти собі на життя сам, почав давати приватні уроки і робити на замовлення невеликі портрети по фотографіях. Таке копіювання приносило, нехай невеликі, але гроші. Історики уточнюють, що навчався юнак посередньо, зате був кращим на уроках живопису і літератури. Крім того, він відзначився особливою тягою до пізнання історії мистецтв, багато читав і володів хорошими знаннями античної і європейської літератури. Після закінчення гімназії в 1891 році Іван твердо вирішив присвятити своє життя живопису, і з цією метою відправився до Кракова.

22-річний Труш без проблем поступає до Краківської Академії красних мистецтв, його педагогами стають відомий метри польського живопису Ян Матейко і пейзажист-модерніст Ян Станіславський (Jan Stanisawski, 24 червня 1860 – 6 січня 1907). Станіславський, який народився в Київській губернії, навчався в Санкт-Петербурзі і в Парижі у Еміля Каролюс-Дюрана, з 1887 року почав викладати в Академії і опікав українських студентів, «маючи сентимент до своєї малої батьківщини». Своїх учнів художник часто виводив на етюди на природу, подалі від нудних академічних класів. Поряд з викладанням в Академії, Ян Станіславський був одним із засновників Товариства польських художників «Штука» (мистецтво). Серед інших викладачів Труша історики називають відомих в той час польських митців — професорів Леона Вічулковского, Ізидора Яблонського, Владислава Лужкіевіча, Ю. Унежіського і Л. Леффлера. Труш був працьовитим і допитливим студентом, як писав про нього один з друзів, «він малює скрізь і все».

Тут йому остаточно не впасти духом допомогли студенти — земляки. Вони заснували Товариство «Громада», членом якого став і Труш. Особливо художник зблизився з відомими в майбутньому в Україні діячами культури — письменником Василем Стефаником (1871-1936) і колегами, львівськими живописцями Олексою Новаківським (2 березня (14 березня) 1872 — 29 серпня 1935) і Осипом (Йосипом) Куриласом (26 липня 1870 — 25 червня 1951).

До того ж у навчанні, як і в фінансовій ситуації, теж намітився прорив — Іван неодноразово був нагороджений срібними та бронзовими медалями за академічні роботи, більшою мірою — пейзажі.

На випускному курсі Іван Труш на зібрані кошти здійснив поїздку в Мюнхен, де протягом короткого часу навчався в студії відомого австроугорського художника і педагога словенського походження Антона Ажбе (30 травня 1862 — 6 серпня 1905). Ажбе був значною фігурою у мистецькому середовищі Мюнхена. За наполяганням групи студентів Мюнхенській Академії мистецтв,

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

незадоволених процесом навчання в Академії, він в 1891 році заснував у місті приватну художню школу. Серед учнів Ажбе було чимало згодом відомих російських художників — Давид Бурлюк, Маріанна Верьовкіна, Ігор Грабар, Мстислав Добужинський, Василь Кандинський, Дмитро Кардовський, Кузьма Петров-Водкін і Олексій Явленський.

Закінчивши краківську Академію в тому ж 1897 році, Іван Труш переїхав до Львова, який став для нього рідним містом, де перший час жив у родині етнографа Йосифа (Осипа) Роздольського. Влаштувавшись у Львові, художник відразу ж включився в громадське життя.

Потрібно відзначити, що Труш цікавився не тільки живописом, а й театром, літературою і музикою. Будучи прихильником відродження національної культури, Труш вже в 1898 році разом з архітектором В. Нагорним і художником Юліаном Панкевичем виступив

ініціатором створення «Товариства українських художників для розквіту російського мистецтва». Це Суспільство не тільки пропагувало українське мистецтво, а й займалося питаннями забезпечення художників роботою, надавало їм матеріальну допомогу.

У 1899 році в місті відбулася перша персональна виставка художника. Представлені на ній майже сорок портретів і пейзажів до кінця роботи виставки були практично всі розпродані.

У 1905 році Труш разом з композитором Станіславом Людкевичем (12 (24) грудня 1879 — 1979), що став згодом доктором музикознавства у Відні (1908) і народним артистом СРСР (1969), на власні кошти почав видавати перший в Україні мистецтвознавчий журнал «Артистичний вісник», який проіснував, на жаль, лише рік.

У цьому ж 1905 Труш активно брав участь в організації І Всеукраїнської виставки у Львові.

У Львові Труш подружився з великим українським письменником, поетом і драматургом Іваном Франком (27 серпня 1856 — 28 травня 1916). Вони познайомилися ще в Кракові, де Іван навчався в Академії, а письменник балотувався в депутати польського сейму. У 1904 році Труш і Франко стали засновниками “Товариства прихильників української літератури, науки і мистецтва”. Метою Товариства стала популяризація українського образотворчого мистецтва та народної творчості Галичини.

Вони дружили сім’ями, часто зустрічалися й обмінювалися думками, художник написав більше десяти портретів письменника. Через 24 роки після смерті Франка Іван Труш створив портрет письменника, який за радянських часів став хрестоматійним і друкувався у всіх книгах та підручниках.

З перших місяців життя у Львові Іван Труш почав активно співпрацювати з науковим Товариством імені Тараса Шевченка. За завданням НОТШ художник виїжджав на Східну Україну, де налагоджував контакти з художниками і діячами культури.

У 1900 році на замовлення Товариства художник вирушає до Києва, щоб написати портрети українських діячів культури — мистецтвознавця Дмитра Антоновича (1877-1945), письменника, історика і етнографа Олександра Кониського (6 серпня 1836 — 29 листопада 1900), філолога та етнографа Павла Житецького (23 грудня 1836 — 5 березня 1911), композитора, диригента і фольклориста Миколи Лисенка (10 березня 1842 — 24 жовтня 1912) і письменника Івана Нечуя-Левицького (25 листопада 1838 — 15 квітня 1918).

Зачарований Києвом Труш створює цілу серію етюдів, на яких зображує Софійський собор, Володимирську гірку, пам’ятник Богдану Хмельницькому, Дніпро та ін.

Будучи в Києві, художник з власної ініціативи вирішив написати портрет ще однієї великої своєї сучасниці — поетеси Лесі Українки (справжнє ім’я — Лариса Петрівна Косач-Квітка, 25 лютого 1871 — 1 серпня 1913).

Історія кохання Івана Труша та Аріадни Драгоманової (1877-1954) дуже романтична.

Дівчина була молодшою дочкою історика, філософа і фольклориста, що вважається основоположником українського соціалізму, Михайла Петровича Драгоманова (18 серпня (30 серпня) 1841 — 20 червня (2 липня) 1895).

Вперше художник побачив майбутню наречену на фотографії в будинку літературного критика Михайла Павлика. Закохавшись в риси обличчя молодої дівчини, Іван тут же накидав її портрет на своїй візитці. Саме на вечорі в будинку Павлика Труш познайомився з Лесею Українкою, під час сеансів він з’ясував, що «прекрасна незнайомка» доводиться поетесі двоюрідною сестрою.Весілля 35-річного Івана Труша та 26-річної Аріадни Драгоманової відбулася в 1903 році.

Наукове товариство імені Шевченка надало молодій сім’ї під житло і майстерню і кілька кімнат у своєму будинку в центрі Львова.

У сім’ї Івана та Аріадни було четверо дітей: старша дочка Аріадна (1906-1984), названа на честь матері, син Мирослав, дочка Оксана і син Роман.

Труш дуже любив подорожувати, хоча за межі улюбленої Галичини виїжджав лише кілька разів. Оксана Біла розповідала, що ці поїздки дуже позитивно впливали на його творчість. Вперше він здійснив тривалу поїздку в 1901 році по східній Наддніпрянській Україні, де почав кілька пейзажних серій, до тем яких повертався протягом всього життя.

У 1903 році художник вперше відправився в Крим, де часто лікувалася його майбутня родичка — Леся Українка.

У 1902 році Труш побував в Італії. Своїй нареченій він писав: «У цьому краї мотивів для малювання дуже багато. Однак не зазнав я в Римі ні хвилинки задоволення, які я випробував у Києві, на Сирці, або в Криму. Другий раз художник побував в Італії в 1908 році, на цей раз — у Венеції. Там була написана серія сонячних картин з красивими старовинними будівлями, які відбиваються у воді численних каналів.

У 1912 році за фінансової підтримки сімейного лікаря Тадея Солов’я, Труш вирушає на Близький Схід, про який багато чув від Лесі Українки, яка неодноразово проходила лікування в Каїрі. Два місяці художник прожив на Сході, жив у Каїрі, потім здійснив поїздку до Єрусалиму.

Творчість художника історики узагальнюють однією фразою: «Тематична палітра художника різноманітна». Дійсно, Труш писав портрети, пейзажі, сюжетні картини та натюрморти, але, перш за все, він був пейзажистом, причому, історики визначають його інтимним художником-ліриком, оскільки романтичні пейзажі рідної Гуцульщини були основною темою творчості Труша.

Одним із шедеврів художника історики вважають його ранню роботу «Захід в лісі» (1904), написану на хуторі Зелений Гай. Пізніше художник не раз намагався повторити такий же ефект світла, але так і не зміг передати таку ж емоцію від західного сонця. Взагалі, Труш любив повтори-варіації у своїх роботах, при цьому постійно розвивав і зраджував їх.

Улюбленим мотивом картин художника стала самотня сосна, як пишуть мистецтвознавці, «чи не серед розкішної зелені або степу, зігріта сонцем, а нерідко похилена вітром, що тулиться на узбіччях і схилах». Образ самотньої сосни історики вважають символом самого художника.

Повертаючись до різноманітної тематики творчості Труша, варто згадати про його більш ніж 350 портретах видатних діячів української культури. А ще про пейзажні цикли «З життя пнів та дерев» (1929) і «Луги і поля», які художник писав протягом усього життя, і про колоритні жанрові картини — від «Веснянок» і «Трембітарів» (Грають на трембітах) до «Арабів в дорозі» і «Арабських жінок».

Іван Труш вважається одним з яскравих українських художників-імпресіоністів, що поклали початок відродженню українського живопису в Галичині. Втім, музейний працівник

Оксана Біла стверджує, що сам Труш «ніколи не називав себе імпресіоністом, вважаючи реалістом, але вплив імпресіонізму, який він виніс із Краківської академії мистецтв, завжди присутній в його роботах саме як вміння схоплювати перше враження».

Поховали Івана Труша 22 березня 1941 року на Личаківському цвинтарі Львова, в труну поклали улюблені предмети художника — етюдник і розкладний стілець.

* * *

To place ads, advertisement, and other messages: hromada.sf@gmail.com or (415) 480-4557

КЛАСИ ДЛЯ ДОРОСЛИХ CLASSES FOR ADULTS

Набираємо студентів в класи української та англійської мов. Класи для дорослих будуть відбуватися кожної неділі в Сан-Франциско на протязі навчального року.

Announcing enrollment into Ukrainian and English classes for adults. The classes will be held every Sunday in San Francisco throughout the school year.

Телефонуйте:
650-544-5848

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА МУЗИКА
Брати Іванові

«Брати Іванові» можна слухати на Apple Music, Google Play, Spotify & Amazon Music.

Навідайтесь до ukrainianfolkmusic.com щоб дізнатись більше

БІБЛІОТЕКА ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Надія Понятишин
Передрук із «Софія Київська »

Бібліотека Ярослава Мудрого — за літописними свідченнями, перша бібліотека Київської Русі, що розташовувалася на території Софійського Собору в Києві.

Час заснування бібліотеки невідомий. У «Повісті минулих літ» про неї згадується під 1037 р. Віддаючи належне Ярославу Мудрому, літописець після розповіді про користь книг, які: «суть реки напояющие вселенную», говорить, що «Ярославъ же сей, якоже рекохом, любил бе книги, много написав и положи в святей Софии церкви».

Це єдина згадка в літописних джерелах про першу бібліотеку Київської Русі. Подальша її доля невідома. Мало відомостей і про первинне місце розташування книгозбірні й книгописної майстерні при ній, а також про кількісний і якісний склад її фонду.

Щодо книжок бібліотеки, літопис наголошує на винятково церковному їх спрямуванні. Очевидно, більшість із них справді були церковними, адже потреба в них диктувалася поширенням на Русі християнства. Одначе, поряд з церковними перекладалися, очевидно, й книжки, що містили відомості зі світової історії, географії, астрономії, філософські та юридичні трактати, публіцистичні твори. Саме вони послужили основою для перетворювання Софії Київської на центр літописання і передової думки.

У Софії Київській було укладено перший літописний звід 1037-1039 рр., написано і проголошено знамените «Слово про Закон і Благодать» київського митрополита Іларіона, створено «Ізборник Святослава», написано «Послання до Смоленського пресвітера Фоми» київського митрополита Климента Смолятича. Знайомство з творами Іларіона і Климента Смолятича переконує в тому, що їм були відомі основні положення філософських вчень Платона, Арістотеля та інших філософів давніх часів.

Є підстави стверджувати, що бібліотека Софії Київської і книгописна майстерня, заклали основу бібліотеки Києво-Печерського монастиря, а також бібліотек інших великих міст Київської Русі.

За підрахунками фахівців, книгозбірня Софійського собору налічувала понад 950 томів.

З приводу подальшої долі бібліотеки думки дослідників розділилися. Одні вважають, що частина її книг напередодні монголо-татарської навали розійшлася по бібліотеках різних соборів і монастирів, а решта загинула 1240 р. при спаленні Києва. Інші сподіваються, що книги вдалося сховати десь у київських, а то, навіть, і прикиївських підземеллях. На думку відомого російського дослідника-книгознавця М. Розова, сліди бібліотеки Ярослава треба шукати в «Ізборніку Святослава», а також у 20 інших давньоруських рукописах, які зберігаються в Санкт-Петербурзі в Російській національній бібліотеці ім. Салтикова-Щедріна. Можливо, якісь книжки із Софії були переміщені в Києво-Печерський монастир. Павло Алеппський у 1653 р. писав, що в Києво-Печерському монастирі є прекрасне книгосховище з безліччю дорогих книг, у тому числі й пергаментних, яким не менше 500 років.

Проте бібліотека згоріла 1718 р., і визначити, які книжки із Софійського собору були в ній, вже неможливо.

ПЕРША БІБЛІОТЕКА КИЇВСЬКОЇ РУСІ

У часи, коли люди на території давньої України лише вчилися читати, книги були без перебільшення чимось святим. Пошана до джерел мудрості у Київській Русі була великою.

"Ізборник Святослава"

Їх створювали, наче храми, а, коли відкривали першу сторінку, хрестились, наче до ікони. На виготовлення однієї книги ішли місяці, а то й роки. Майстерно вимальовані буквиці створювали одночасно текст і картину. Поряд із літерами красувались ілюстрації-мініатюри, малювати які довіряли спеціально навченим художникам. Матеріалом для сторінок давньоруської книги служив пергамент. Шкіру цілого стада молодих телят попередньо обробляли, перетворюючи на матеріал для одного лише екземпляру. Золото, срібло та дорогоцінне каміння оздоблювало стародавні рукописні книги. По завершенні роботи над книгою її освячували, як освячують ікону чи дім.

Колекцію саме таких унікальних книг, кожна з яких була дорогим шедевром, мав Ярослав Мудруй. Він, як ніхто інший, розумів значення навчання і читання для розвитку людини та держави загалом. Він був першим правителем у Європі, який надав значення цьому процесу. Ймовірно, що й сам брав участь у перекладі текстів з іноземних мов (якими добре володів). «Ярослав же сен, як ото ми сказали, любив книги… У літо 6545 сей великий князь Ярослав, син Володимирів, засіяв книжними словами серця віруючих людей. Велика бо користь буває людині од учення книжного». Так говориться у «Повісті временних літ».

У тій же «Повісті» зафіксована єдина писемна згадка про існування Ярославової бібліотеки. Князь почав формувати свою її за 17 років до смерті. В основному це були священні, богослужбові книги та особливо цінні для науки — історичні хроніки. Вчені припускають, що загалом колекція могла налічувати до 1000 унікальних видань.

Своєрідне видавництво (де перекладали і писали) розташовувалось у столиці Київської Русі, а саме — у Софійському соборі. Тут було написане відоме «Слово Іларіона», «Слово про Закон і Благодать» київського митрополита Іларіона, тут працювали над «Ізборником Святослава».

КИЇВСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ КОРОЛЕВИ ФРАНЦІЇ

Коштовні книги з колекції Ярослава Мудрого стали посагом для його дочок.

Будучи батьком дев'яти дітей, князь найперше дбав про їх освіту. Всі три дочки були віддані за королів. Єлисавета вийшла заміж за норвезького короля, Анастасія — за мадярського, та найбільш відомою стала наймолодша Анна.

Цікаво, що 18-річна французька королева Анна Ярославна славилася не лише своєю вродою, а й освіченістю. В цім з нею не могла зрівнятися, мабуть, жодна жінка в тодішній Європі. А її чоловік, король Генрик I, не вмів ні читати, ні писати. Тож дівчина чи не з перших днів подружнього життя зайнялася керівництвом держави. Підписувала державні акти своїм ім'ям «Анна регіна», в той час як король Генрик ставив хрестик на позначення свого імені.

Під час торжественної церемонії вінчання та водночас коронації Анни молоді присягали на привезеній з Київської Русі книзі. То було Київське Євангеліє, яке згодом назвуть Реймським. Дивовижно, та від того часу всі королі Франції, аж до Людовика XIV складали присягу в катедральному соборі Реймса з рукою на Євангелії, написаному старовинною українською мовою.

Кожній князівні (сестрам Анни), яка виходила заміж, разом з іншим було подаровано щось із батьківської бібліотеки. Тож частина книг Ярослава таки була перевезена у Європу, та основна скарбниця залишилась в Києві.

«ХТО ЗНАЙДЕ ЦЕЙ ХІД, ТОЙ ЗНАЙДЕ СКАРБ ЯРОСЛАВА»

На жаль ніхто так і не знає, чи існують досі книги Ярослава Мудрого. З тих часів немало було воєн, пожеж та інших лих. Бібліотека могла згоріти під час захоплення монголо-татарськими військами Києва 1240 року. Могла бути розграбована та розкинута по усіх куточках світу. Та все ж вчені цілком допускають версію, за якою історичні книги досі зберігаються у надрах київських земель. Катакомби стародавніх храмів, глибинні печери та підземелля із цілковитою вірогідністю могли слугувати надійною схованкою колекції.

Збудований у 1037 році прекрасний кам'яний храм із унікальними мозаїками і фресками — собор Святої Софії — став найкращим місцем для князівської книгозбірні. Ймовірно, звідти бібліотеку нікуди не переміщали.

Цікаво, що у 1916 році поряд із Софійським собором утворилося глибоке провалля, у якому проглядався підземний хід. Експедицію дослідників очолив Олександр Ертель. Оглядаючи стародавні коридори, вчені раптом натрапили на дивовижну знахідку: шматок березової кори із посланням, яке промовляло: «А хто знайде цей хід, той знайде великий скарб Ярослава». Автор вирізьбив букви на дереві, а потім замалював їх чорнилом. Ніхто не сумнівався, що малася на увазі саме коштовна бібліотека. Так само швидко вчені розгадали, що напис належить часам пізнього Середньовіччя. Та знахідка лише доводить, що у XVII столітті місцеві знали про скарб, або про нього ходили чутки.

ТАЄМНИЦЯ КИЇВСЬКИХ ЧЕНЦІВ

У часи Київської Русі книгами займались переважно ченці. За ворожих набігів чи іншої великої небезпеки вони переносили найцінніші речі до підземних ходів. «Книги від ворожих навал ченцями в печерах поховала» — писали літописці. У печерах, де відсутнє різке коливання температур та немає високої вологості. А місце схованки трималось у найсуворішій таємниці, яка, на жаль, могла померти разом із служителями монастирів.

Тож бібліотека Ярослава Мудрого могла зберігатись у підземних лабіринтах одного з київських храмів. І цілком ймовірно, що до наших днів пергаментні видання зберегли досить хороший стан.

Щодо конкретного місцезнаходження колекції існує чимало версій.

Межигірський монастир теж є претендентом на місце легендарного сховку з однієї причини. У радянські часи під час будівництва дачі Постишева в Межигір'ї робочі випадково натрапили на підвальне приміщення, доверху заповнене стародавніми книгами. Та чи був це скарб Ярослава Мудрого — невідомо. Книги тоді засипали землею, а пізніші дослідники не змогли більше знайти того підвалу.

Ще одним місце зберігання бібліотеки міг бути комплекс печер поблизу Видубицького монастиря. У різні часи тут знаходили чимало цікавого і загадкового.

Києво-Печерський монастир та лаврські підземелля найдавнішого монастиря теж могли стати надійною схованкою для такого цінного скарбу.

Хоч дискусії тривають, та більшість вчених все ж вважають існування бібліотеки Ярослава Мудрого історичним фактом. Він заблудився в старовинних рукописах та поміж десятка легенд. Але шукачі скарбів вірять, що у майбутньому комусь таки пощастить розшукати староруські фоліанти з колекції Ярослава — один із найбільших загублених скарбів давньої України.

To place ads, advertisement, and other messages: hromada.sf@gmail.com or (415) 480-4557

Товариство Збереження Української Спадщини Північної Каліфорнії запрошує Вас
Ukrainian Heritage Club of Northern California invites you

МАЛАНЧИН ВЕЧІР - 2019 - MALANKA

19 січня о 4 дня - January 19 @ 4:00 door opens

Greek Hall at 614 Alhambra Blvd., Sacramento, CA 95816

Програма - Program Features

Прийом - Reception
Культурна програма - Cultural Program
Український обід - Authentic Ukrainian Dinner
Танці з групою "Бурима" - Public Dancing with the "Buryma" Band
Інші спеціальні заходи Маланки - Other special Malanka Activities

Вхід Admission

Попередня реєстрація - (до 9 січня 2019 року) Повинна супроводжуватися оплатою -
Preregistration -(by January 9th, 2019) Must be accompanied by payment

Дорослі $70 - Adults: $70 Студенти: 35 доларів (18 років і старші) - Students: $35 (18 y.o. old and up, fulltime)
Школярі $ 15 (від 10 до 17 років) - School children $15 (10 to 17 y.o.); Діти - 10 доларів (5-9 років) - Children - $10 (5-9y.o)

Будь ласка, зверніть увагу, що всі діти будуть мати окреме місце для сидіння та їжу від дорослих.
Please note all children will have separate seating and food from adults.
Пізня реєстрація або оплата при дверях: - Late Registration or payment at door:
Дорослі $ 80, інші ціни залишаються незмінними - Adults - $80, the other prices remain the same.
Будь ласка, зверніть увагу, що для реєстрації після 15 січня або при вході при дверях ми не можемо гарантувати їжу.
Please note that for registrations after January 15th or admissions at the door we cannot guarantee food service.

For more Info please call: **Natalia (916)367-3011 Ukr. & Luba (916)771-2402 Eng.**
Make checks out to UHC of NC Mail to : 1415 Lorimer Way, Roseville, CA 95747

PETALUMA ENDODONTICS
Orest Balytsky D.M.D.
Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170
orbendo17@msn.com
www.petalumaendo.com

NORA M. MASON
SARATOGA PIANO STUDIO
408-867-1707
NORAMASON22@GMAIL.COM
WWW.SARATOGAPIANOSTUDIO.COM

Почаївські бл.

Юрій Андрухович
Передрук із «Zbruc»

«Тернопільська область, Кременецький район, бл. Аркадію Пєтухалову.»

І що таке це ***бл.*** у тій адресі? Блатний? А може, блакитний? Що ще може означати це загадкове скорочення? Відповідь знають у Лаврі, скажуть вам місцеві.

Мої знайомі львів'яни, які ще у 2000-х заснували свій невеличкий канадсько-український поштовий бізнес, розповідали, що в Почаїв передачі возили не так уже й часто. Точніше, зовсім рідко. На Тернопільщині ледь не кожна сім'я отримувала пакунки з Канади. І навіть місцеві тюрми в Бережанах, Доброводах та Копичинцях щось там регулярно отримували. Але не Почаїв.

Бо посеред усього того плодючого й гостинного Поділля він був як більмо на оці. Чи, вибачте прямоту порівняння, ніби чиряк на дупі. Ніхто з кур'єрів не хотів туди їхати, бо треба було витратити купу часу й нервів, аби бодай когось знайти. Ні справжніх імен, ні документів, ні минулого в адресатів не було.

До Почаєва вони втікали століттями — найстрашніші злочинці з найвіддаленіших закутків Російської імперії. Втікали, щоби переховатися й вижити. Обростали рясами й бородами, зашивались у вузькі печерні тріщини, зникали в їхньому мороці. Мімікрували під святих, аж самі починали вірити у власну святість. Бо хто б не повірив? Щодня повні автобуси православної людності ***со всего СНГ*** з пухкими гаманцями ***на пожертвование***. Без гаманця немає чого й сунутися: саме тут завжди процвітав (та й нині процвітає) надприбутковий бізнес із відпущення гріхів.

Засилля російської мови (хто б сумнівався?), форпост русскаго мира. Архітектурний комплекс Почаївської лаври ще зовсім недавно перебував у безкоштовному користуванні — аж до 2052 року! — московської УПЦ. Таке рішення ухвалив у 2003 році уряд прем'єра Януковича. В Почаєві навіть збудували для нього (знайомий стиль!) два вертолітні майданчики.

Засилля божевільних, поведених на чудесах і зціленнях. ***Ширяючі*** (чи не від слова «ширка»?) ікони, святі старці з очима пройдисвітів, прайс-лист на сповідь і причастя. Хто тепер повірить, що і трьох сотень років ще не минуло, як Микола-Василь Потоцький розгортав тут свої видавничі й освітні проекти? Що Почаїв був світлом, а не темрявою? Поки російський цар Ніколай І не забрав його у греко-католицької церкви й не віддав російському православію. Так ніби з кінцями віддав.

Нам залишається згадувати, що насправді означало це місце в нашій культурі. Наприклад, «Почаївський Богогласник» — збірку українських релігійних пісень (духовних кантів і псалмів), поширювану на межі сторіч XVIII й XIX в південно-західній Україні і вперше випущену греко-католицькими редакторами саме у друкарні Почаївського монастиря (1790 р.). Найвідоміша з наших колядка «Нова радість стала, яка не бувала» також звідти. Як і «Ой зійшла зоря вечоровая, Над Почаївом стала». Як і «Небо і земля нині торжествують». Де нині пам'ять про тих творців українського музичного бароко?

Усе в павутинні московського православ'я разом із його втікачами-зеками. Цю мертвотну атмосферу мав би увіковічнити хіба що Гоголь — той, що був аґентом царської охранки і певний час працював на Третє відділення імператорської канцелярії. Тут, у Почаєві, все, що він любив, тільки крутіше і згущеніше. Почаївська лавра як розвідувально-диверсійний центр із підземним ходом до самого Кремля. Гоголь полюбляв ходити на похорони й не вилазив з чорного одягу, немов передчуваючи, що його поховають живцем і він, прокинувшись, перевернеться в могилі. Він би оцінив святих отців, що літають на гелікоптерах, а замість зірок їм вказують шлях вогні базових станцій мобільного зв'язку.

На вході до Лаври — жорсткий суворий контроль. Жінкам заборонені декольте, штани і короткі сукні або спідниці. Якби що, у спеціальній кімнатці можна позичити щось мішкувато-довше на заміну. Як і хустину для голови. Чоловікам складніше: якщо прийшов у шортах, охоронці з кам'яними фізіями запропонують обгорнутися спідницею або пошлють — додому перевдягатися. Гоголеві прийшовся б до душі цей абсурдний театр.

Але найбільше, я впевнений, його потішила б історія з бл. Аркадієм Пєтухаловом. І от її продовження.

Місцевий дяк просвітив бідолаху-кур'єра, що загадкове бл. на посилці означає не «блатний» (як і не «блакитний»), а «блаженний». І додав: «Шукайте на паперті». Запитого і розхристаного, Аркадія таки знайшли, хоч усе одно не скоро — аж за кілька місяців. Уже мали намір віддати пакунок до Лаври, під митрополичий підпис, ***на користь бідних***, або, як вони це називають, «на общак».

Блаженний виринув так само раптово, як і зник. «Молюсь Богородице, кушаю, что Бог послал. Посылка из Канады? Ааа, наверное, подельничек мой. Давай сюда, будем вскрывать кабанчика».

Й обійнявши коробку обома своїми лапами, знову поліз у вузьку печерну тріщину.

* * *

МАЛЮЄ СОНЦЕ

гарячим пензлем пейзажі літа,
і хлопці ,
як намальовані, такі молоді,
їм би жити і жити,
їм би любити,
та прилетіли кулі від москалів,
ударили в серце,
і потемніло сонце
і літо від чорної фарби смерті.

Заплакали матері,
дружини і діти,
і на розпеченому полотні
гіркими сльозами
замерзло літо.

—Мирослав Грех

ДЛЯ ДІТЕЙ

Казка Івана Франка (витримки з оригіналу)
Ілюстрація Едварда Козака, 1953р.

ПІСНЯ ШОСТА

Слухайте ж, як Лис Микита
Цупко, наче кінь з копита,
На брехню пустився й
лесть!
Щоб лиш на гіллі не
згинуть,
Не задумавсь камінь
кинуть
І на батька свого честь.
"Царю і весь чесний зборе!
Превелике, люте горе
По заслузі б'є мене!
За злодійство дам я душу,
Та одно злодійство мушу
Розказати вам страшне.
Парканадцять літ вже тому,
Як мій батько — де, в якому
Місці, хто се зна — напав
Славний скарб царя
Гороха.
Та добра йому нітроха
Скарб той клятий не
придбав.
Батько мій був горда
штука.
Фінансовая наука
Був його любимий фах.
Льстив царю, міняв все
фарбу,
Щоб лиш стать міністром
скарбу,
Він на се острився страх.
Та ти, царю, хитрість скриту
Проглядів, прогнав Микиту,
А міністром став пан Рись.
І пішов мій батько в пущу,
І поніс він думу злющу —
Відомстить тобі колись.
В пущі скарб знайшов
заклятий
І почав він міркувати,
Щоб великий бунт піднять,
Щоб царя зіпхнути з трону,
Славну ж царськую корону
Щоб Медведеві віддать.
Спілку він зібрав велику.
З листом шле Кота
Мурлику
До Бурмила: "Так і так.
Льва ми хочем скинуть з
трону;
А як ти його корону
Хочеш взять, пришли нам
знак".
Ну, на вість таку Бурмило,
Начеб що його вжалило,
Схопився і сам прибіг.
"Браття, — каже, — я все з
вами!
Або ляжем головами,
Або Льва зав'яжем, в міх!"
Батько мій і Кіт Мурлика,
Вовк, Бурмило і велика
Їх рідня — усі зійшлись
І на бунт, на чорну зраду,
Братобійчу, люту зваду
Всі врочисто сприсяглись.
Із околиць чужоземних
За Горохів скарб наємних
Мали військ навербувать.
Я підслухав всю їх змову,
Про страшну її основу
Став я пильно міркувать.
Я Бурмила хитру злобу
Добре знав, його особу,
Непочесну і смішну,
Став рівнять з тобою, пане,
І кажу: "Сей опуд стане
Нам царем? Ну, батьку, ну!
Знав ти скарб знайти
великий,
Та біда, коли владики
Ліпшого знайти не вмів!
Де Бурмило — цар народа,
Там пропала честь,
свобода,
Голос правди занімів".
І неначе голос з неба
Звав до мене: "Треба,
треба
Зав'язати зраді рот!
Хоч той зрадник — батько
твій.
При царю ти вірно стій!
Будь, Микито, патріот!"
Так розміркувавши гладко,
Дожидав я, аж мій батько,
Як була умова, знай,
Там у зрадників тих темних,
На вербунок військ
наємних
Рушить у сусідній край.
Вже давніше, в переднівку,
Вислідив я ту криївку,
Де мій батько скарб
сховав;
Ну ж тепер безпроволічно
Виносити денно й нічної
Все дочиста я забрав.
Невеликий час минає,
Аж мій батько повертає:
Вже готове військо жде!
Лиш вербунок заплатити,
Генералів назначити —
Хоч в огонь воно піде!
Не вітав рідню, домівку
Батько мій, лиш у криївку
Просто шасть — і обімлів!
Препуста-пуста печера,
Що була ще повна вчера!
Скарб увесь мов хто замів.
Що він біга, шкряба, нюха,-
Скарбу ні сліду, ні духа!
Тут старий ума лишивсь!
Заскомлів, немов на зуби,
Далі, шнур знайшовши
грубий,
На гілляці задушивсь.
А Неситий і Бурмило,
Зрозумівши, що постигло
Батька мого, подались:
Страх лояльні поробились
І служить тобі пустились,-
Зрадником остав сам Лис.
Днесь вони — підпори
трону!
Я ж, що спас царя й корону,
Батька свого погубив,-
Під гіллякою тут стою
І смерть бачу над собою
Ну, повісьте! Я скінчив".
Так-то Лис в брехні був
смілий!
Всі присутні остовпіли,
А сам Лев аж затремтів.
"От воно що тутка скрито!
Дякую тобі, Микито!
А... той скарб... ти де
подів?"
"На високій Чорногорі,
Де Черемош води скорі
По камінні вниз жене,
У Говерлі просто серця,
Коло третього реберця
Є леговище скальне.
Там лежить той скарб
неткнутий...
Царю, твій він мусить бути,
Я тобі його зберіг!
Жалко тільки, що нікому
Не сказав я стежки 'д
ньому,
Щоб по моїй смерті міг..."
Лев не дав йому скінчити.
"Хто тут сміє говорити
Ще про смерть якуюсь
днесь?
Царське право є —
прощати.
Зараз з нього шнур той
зняти!
Ми касуєм весь процес.
Більше маєш ти заслуги
Між звірами, ніж хто
другий!
А гріхи ті, що за них
Мав ти висіть, правду
рікши,
Всі не варті торби січки
Супроти заслуг цінних.
Тільки слухай: в добру пору
Ти зо мною в Чорногору
Завтра рушиш скоро світ:
Лиш я сам до того льоха,
Де є скарб царя Гороха,
Буду знати тайний хід".
"Царю, — Лис сказав
маркітний,-
З радої душі охітний
Я з тобою йти в ту путь.
Та в предсмертную годину
Шлюбував: коли не згину,
За гріхи покуту збуть.
Пішки до святого Рима,
Відтам до Єрусалима
Шлюбувався я піти.
Як поверну, ясний пане,
Скарб відразу весь твій
стане,
Найбагатшим будеш ти!"
"Що ж,-Лев мовив, — річ
побож
Шлюбував — ламать не
можна,-
Тож іди й здоровий будь!"
Далі возних зве на згоду,
Щоб вони всьому народу
Вибубнили царський суд:
"Всім, кому на тім залежить,
Відати про се належить:
Цар по силі своїх прав
З Лиса, званого Микити,
Зволив всю вину здіймити
І до ласки знов приняв.
Хто б смів Лиса попрікнути,
Лапою його діткнути
Чи позаочно хулить
На такого патріота,
Тому цар язик із рота
Вирізати повелить".
Ой, як вчув Медвідь,
Мурлика,
Вовк той засуд, — страх
велика
Їх досада обняла!
Зараз почали бурчати,
Далі рушили кричати,
З ними їх рідня ціла.
Але вже було запізно!
Лев із трону крикнув
грізно:
"Хто там сміє ще бурчать?
Га, то ви, поганці кляті,
Що мене у власній хаті
Сприсяглись замордувать?
Бач, які святі та божі,
А в душі думки ворожі!
Лис вам на заваді став?
Але годі вже мантачить!
Будете тепер ви бачить
Справедливість наших
прав.
Гей, беріть Бурмила тута
І закуйте в добрі пута!
Вовка в диби прикрутіть
І Кота зв'яжіть і прямо
Засадіть в тюремну яму,
Де не блима сонця світ!"
Так-то доля грає з нами!
Хто ось-ось був близький
ями,
Раптом на вершку став! Ох,
А хто гордо дувсь,
пишався,
У кайдани враз попався
І пішов в тюремний льох!

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

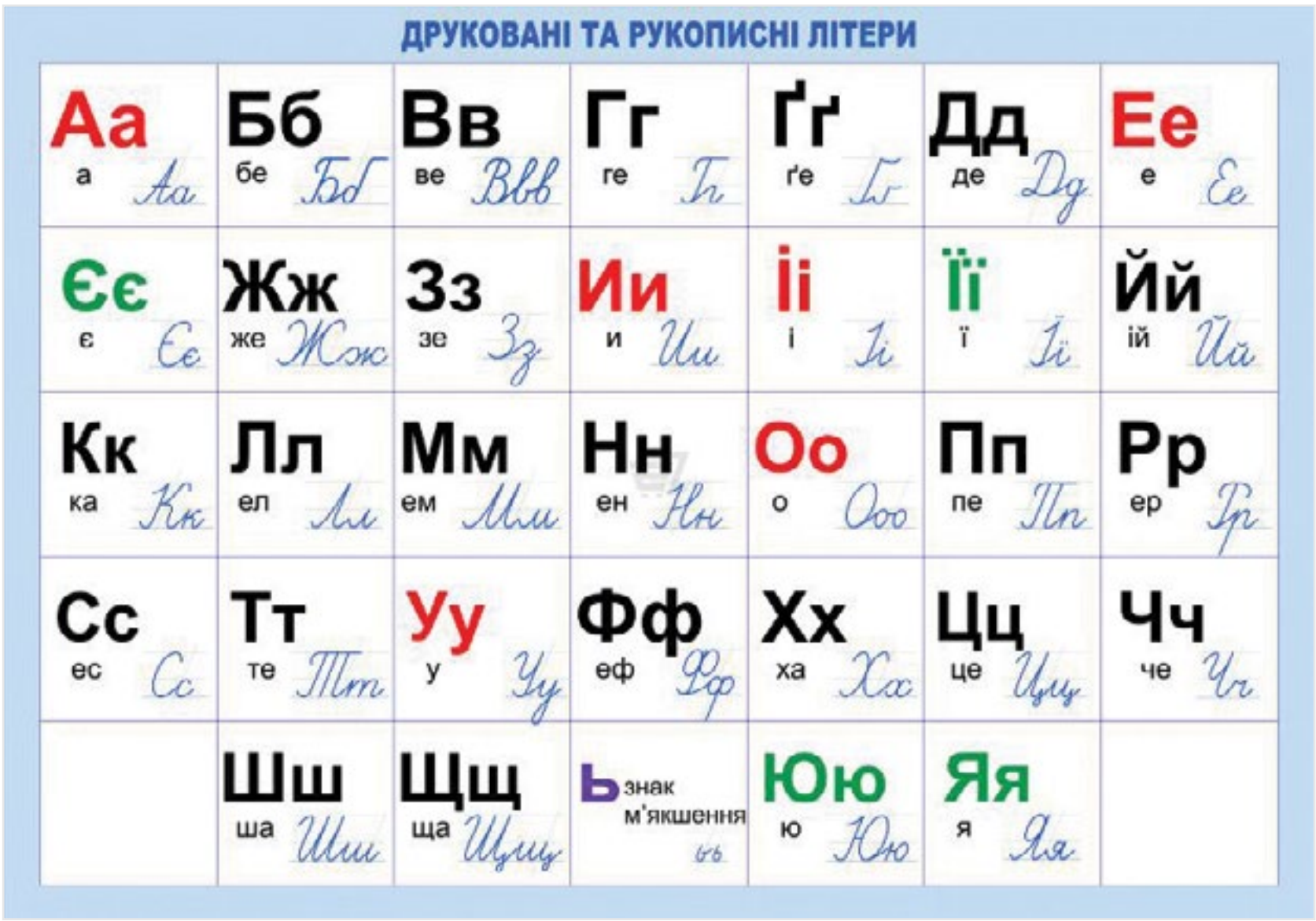

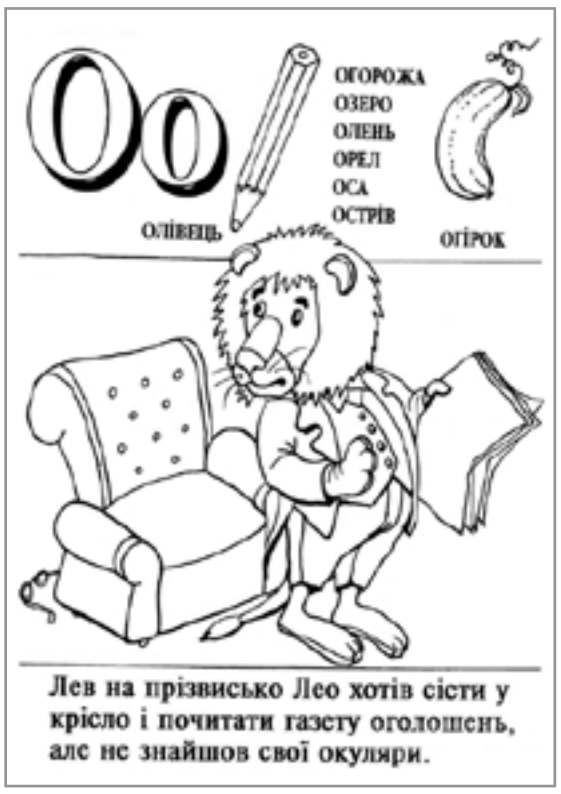

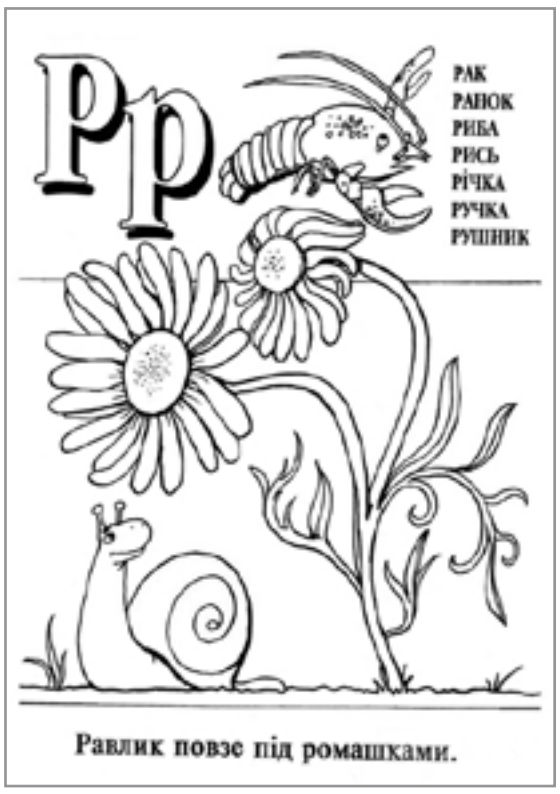

Розмальовка "Українська абетка"

To place ads, advertisement, and other messages: hromada.sf@gmail.com or (415) 480-4557

КРОСВОРД І СУДОКУ

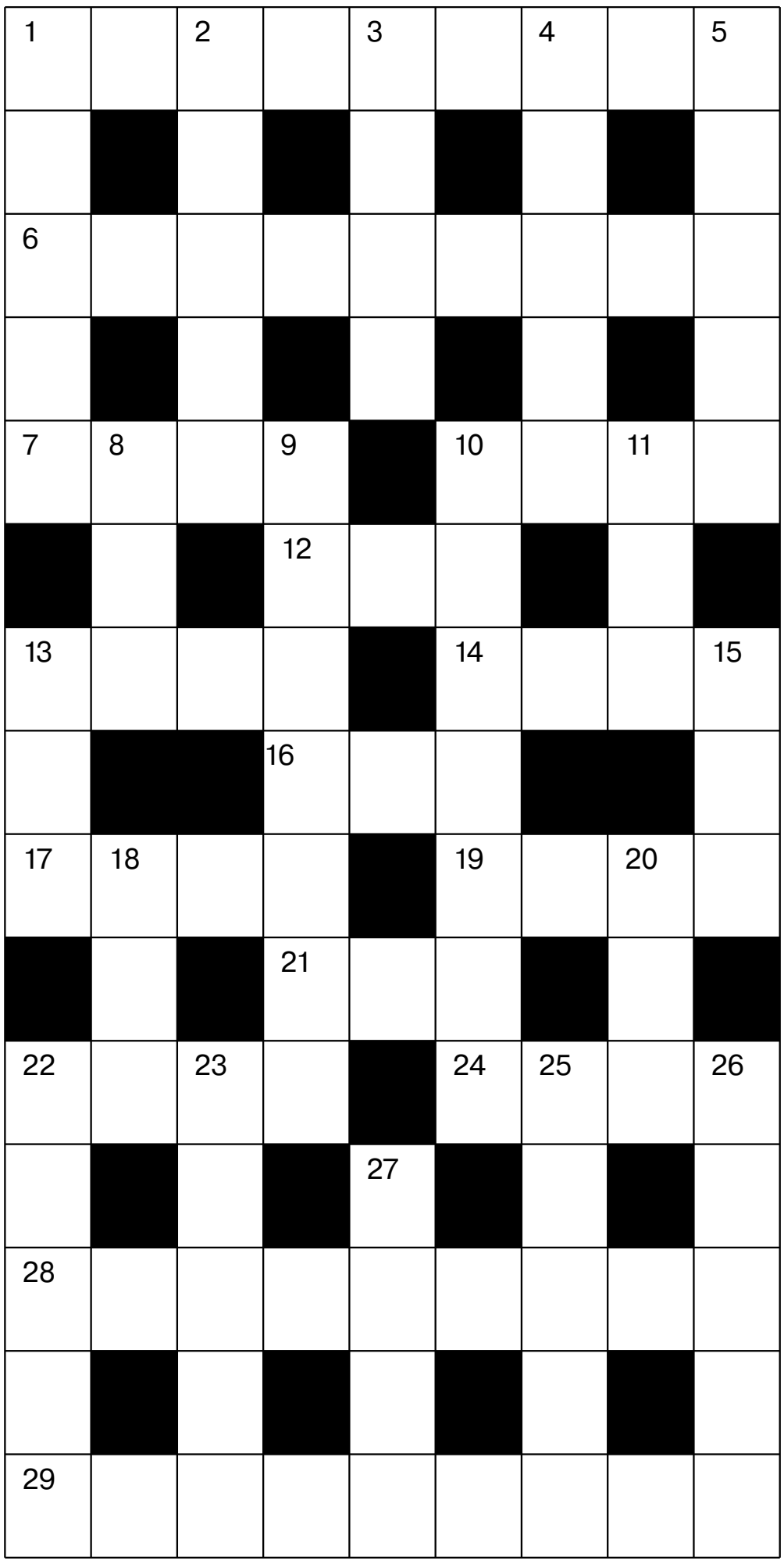

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Той, хто надає фінансову підтримку і забезпечує виконання важливих дій. 6. Науковець, фахівець з економіки, економічних наук. 7. Багаторічна тропічна й субтропічна трав'яниста рослина з довгастим м'ясистим листям, укритим по краю шипами. 10. Поняття, уявлення, що відбивають дійсність у свідомості людини та виражають ставлення її до навколишнього світу. 12. Львівський автобусний завод. 13. Велика тварина родини оленячих з лопатоподібними рогами у самців. 14. Прозорий склоподібний камінь різного забарвлення, деякі різновиди якого вважаються коштовними. 16. Сани спеціальної конструкції, які використовуються в бобслеї. 17. Шовкова тканина з мінливим полиском. 19. Хімічна сполука, що утворюється заміною одного атома Гідрогену амоніаку атомом металу. 21. Українська Народна Республіка. 22. Вид твердого палива, яке одержують нагріванням кам'яного вугілля, торфу тощо до високих температур без доступу повітря. 24. Колишня дрібна монета Ізраїлю, що дорівнювала 1/100 ізраїльського фунта. 28. Зображення кого-, чого-небудь на площині олівцем, пером, фарбами тощо. 29. Пряма лінія між двома несуміжними вершинами багатокутника або між двома вершинами багатогранника, які не знаходяться на одній його грані.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

1. Жанр віршованого оповідного твору. 2. М'який, легкий метал сріблясто-білого кольору (Sn). 3. Позитивно заряджений електрод. 4. Невеликий співучий птах, що живе в лісах. 5. Розкопування, розривання, розпушування чого-небудь рихлого, сипкого. 8. ...-Цзи (китайський філософ, що вважається засновником даосизму). 9. Найвища вершина Кавказького хребта. 10. Лінія на карті, що сполучає місця з однаковим атмосферним тиском. 11. Сьома літера грецької абетки. 13. Товстий загострений з одного кінця металевий стрижень, яким ламають, розбивають що-небудь тверде. 15. Додаток до назви товариства, компанії тощо, який свідчить про їх обмежену відповідальність за зобов'язаннями. 18. Западати в ... . 20. Ярмо. 22. Невисока шафа з висувними шухлядами, де зберігають білизну тощо. 23. Куляста або конічна скляна чи кварцова посудина з довгою шийкою для хімічних робіт. 25. Переслідування з метою спіймати. 26. Струнний ударно-клавішний музичний інструмент з горизонтально розташованими струнами й корпусом крилоподібної форми. 27. Офіційна валюта 18 з 28 держав Європейського Союзу, відомих також як Єврозона.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДУ

За горизонталлю:
1. Провайдер. 6. Економіст. 7. Алое. 10. Ідея. 12. Лаз. 13. Лось. 14. Онал. 16. Бо6. 17. Мулар. 19. Аміл. 21. Уир. 22. Кокс. 24. Агор. 28. Малювання. 29. Діагональ.

За вертикаллю:
1. Поема. 2. Оповоо. 3. Анод. 4. Дрізд. 5. Рутта. 8. Лао. 9. Ельбрус. 10. Ізоба6а. 11. Ета. 13. Лом. 15. Лтд. 18. Ухо. 20. Іго. 22. Комод. 23. Колба. 25. Гонка. 26. Рояль. 27. Євро.

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

1						4		6
	3	7						5
	4			6		8	7	1
2					6		4	
8	7	6		1		5	2	9
	5		7					3
3	8	9		2			5	
5						9	6	
7		2						8

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

	7	4		5	6			
1	9		4	2				
						8		
		5			3	7	9	6
9								2
2	1	7	6			5		
		9						
				7	4		5	3
			9	3		2	6	

8	7	4	1	5	6	3	2	9
1	9	3	4	2	8	6	7	5
5	6	2	3	9	7	8	4	1
4	8	5	2	1	3	7	9	6
9	3	6	7	8	5	4	1	2
2	1	7	6	4	9	5	3	8
3	4	9	5	6	2	1	8	7
6	2	1	8	7	4	9	5	3
7	5	8	9	3	1	2	6	4

1	2	8	9	7	5	4	3	6
6	3	7	1	4	8	2	9	5
9	4	5	2	6	3	8	7	1
2	9	3	5	8	6	1	4	7
8	7	6	3	1	4	5	2	9
4	5	1	7	9	2	6	8	3
3	8	9	6	2	1	7	5	4
5	1	4	8	3	7	9	6	2
7	6	2	4	5	9	3	1	8

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

КНИГИ

«РІЗДВЯНИЙ ЯНГОЛ» Ярослава Терлецька, Галина Петросаняк [Дискурсус]

Ці історії переносять у Карпати і в Різдво, як машина щастя. Адже саме там щастя було найоднозначнішим — у карпатському дитинстві Ярослави Терлецької і Галини Петросаняк. Тут органічно сплітаються казкові сюжети, гуцульський дух і старовинні коляди.

Ця книжка зігріє душу і дітей, і дорослих.

«100 НОВЕЛ ПРО ВІЙНУ» «ВІРШІ З ВІЙНИ» Борис Гуменюк [ДІПА]

Ім'я Бориса Гуменюка знайоме всім, хто цікавиться воєнною прозою. Але не тільки прозою, а й поезією. А ще — образотворчим мистецтвом. Бо автор має безліч талантів, якими він щедро ділиться з шанувальниками. В перший том цього двотомника увійшли новели — короткі та не дуже — про війну, як каже сам автор. Але це не вся правда, бо війна — це обставини, в яких знаходяться герої новел, а самі новели — вони про людей, про країну, про честь і гідність, про людяність, про геройство. Про все, що буває на війні. Деякі новели можуть здатися уважному читачу знайомими, вони були опубліковані в збірці «14 друзів хунти» та у книзі «Блокпост». Автор доопрацював їх та пропонує разом з зовсім новими новелами, які ще досі ніде не публікувалися.

В другому томі цього двотомника ви маєте нагоду згадати вже знайомі вірші Бориса Гуменюка та ознайомитись з багатьма новими — не менш прямими, чесними та пронизливими, ніж ранішні.

«КІЛЬЦЯ РОЖІ» Петро Карманський [Апріорі]

Дивом віднайдений рукопис роману поета-молодомузівця Петра Карманського відтворює атмосферу передвоєнного Львова початку XX ст., надії, розчарування та світоглядні колізії молодої галицької богеми та громадських діячів, складні політичні та міжнаціональні відносини у львівській громаді, трагічні події Першої світової війни та боротьби за українську державну незалежність. На цьому тлі розгортається драма молодої сім'ї галицьких інтелігентів. Роман «Кільця рожі» — це художній документ надзвичайної емоційної сили, портрет епохи очима учасника і свідка — українського інтелектуала.

«ЗРОБЛЕНО В УКРАЇНІ» Андрій Харук [FOLIO]

Андрій Харук — доктор історичних наук, автор понад 200 наукових, науково-популярних та навчально-методичних публікацій. Коло його наукових інтересів охоплює історію військової техніки загалом та авіації й авіаційної промисловості зокрема, а також військову історію України. Ця книжка розповідає про досягнення вітчизняної промисловості у чотирьох стихіях: на суші, морі, в повітрі та космосі — від перших паротягів, тракторів, танків, пароплавів до штучних супутників Землі та відомих у всьому світі літаків «Антей», «Руслан», «Мрія», а понад дві сотні ілюстрацій допоможуть читачам краще уявити могутні машини та механізми, що були створені в Україні.

«ФЕЙК. ТЕХНОЛОГІЇ СПОТВОРЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ» Георгій Почепцов [Києво-Могилянська Академія]

Після пост-правди головною темою для обговорення в медіа та фахових дослідженнях усього світу стали фейки. Серед іншого, це було викликано інформаційною інтервенцією Росії у президентські вибори (США і Франції) та референдуми (Брекзит і Каталонія).

Фейки стали результатом використання соціальних медіа, по яких відбувалосяїх масове поширення. Новий напрямок психологічного таргетингу дав можливість підлаштувати повідомлення під уподобання різних груп населення. В результатіпостало масове викривлення дійсності, що використовувалося для політичних цілей.

У книзі досліджується, як будуються фейки, чому вони так легко поширюються,які існують методи боротьби з ними.

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

ПЛЯЦОК ОБІРВАНЕЦЬ

ІНГРЕДІЄНТИ

ДЛЯ ТІСТА
Яйця курячі: 5 шт.
Борошно пшеничне: 1 скл.
Цукор: 1 скл.
Олія: ¼ скл.
Розпушувач тіста: 1 ч.л.
Кокосова стружка: ½ скл.
Мак сухий: ½ скл.
Какао: 1 ст.л.
ДЛЯ КРЕМУ
Молоко: 1,2 л.
Ванільний пудинг: 2 упаковки
Масло вершкове: 250 гр. (кімнатної температури)
Цукрова пудра: ½ склянки
ДЛЯ ПОЛИВКИ
Шоколад: 50 гр.
Масло вершкове: 1 ст.л.
Вода: 2 ст.л.
ДОДАТКОВО
Смородинове варення: 3-4 ст.л.
Мигдальні пластівці: 50 гр.

ТІСТО

Білки збиваємо до густої піни, по ложці додаємо цукор і збиваємо до утворення густої гладкої маси. Додаємо по одному жовтки, продовжуючи постійно збивати. Тоненькою цівкою вливаємо в яєчну масу олію, збиваючи на найменших обертах міксера. Борошно змішане з розпушувачем просіюємо у масу та акуратно вимішуємо лопаткою.

Тісто ділимо на три рівних частини. В одну додаємо какао, в другу — кокосову стружку, у третю — мак. Форму 23х33 см застеляємо пергаментом та по черзі викладаємо тісто ложкою. Має утворитися візерунок на зразок шахової дошки (тільки з трьома кольорами). Коли ваша «Шахова дошка» готова, можна зробити дерев'яною паличкою мармуровий візерунок.

Випікаємо 25-30 хвилин при температурі 180°C (350F). Готовий корж залишаємо в формі на 10 хвилин, а потім перевертаємо його на дошку

догори дном, знімаємо пергамент і залишаємо охолоджуватися.

КРЕМ

Пудинг змішуємо з склянкою холодного молока. Решту молока ставимо на вогонь та доводимо до кипіння. В кипляче молоко вливаємо розведений пудинг. Варимо, постійно помішуючи, до загустіння. Знімаємо з вогню, накриваємо пудинг харчовою плівкою та залишаємо до охолодження.

Мигдалеві пластівці злегка обсмажуємо на сухій сковороді, постійно помішуючи. Пересипаємо в керамічний посуд, залишаємо до охолодження.

М'яке масло збиваємо з цукровою пудрою до пухкого крему, поступово (в три етапи) додаємо охолоджений пудинг.

ПОЛИВКА

Шоколад ламаємо на шматки, кладемо в кастрюлю разом з маслом та водою, ставимо на водяну баню, розтоплюємо до однорідності.

ЗБИРАЄМО ПЛЯЦОК

Бісквіт розрізуємо на 2 коржі. На один корж викладаємо близько ¾ крему, накриваємо другим коржем, змащуємо його зверху рештою крему. Зверху на крем викладаємо смородинове варення, розмащуємо по всій поверхні, потім посипаємо мигдалем. Поверх поливаємо нерівномірно шоколадною поливкою, роблячи невеличкі хвильки.

Готовий пляцок відправляємо в холодильник не менше ніж на 12 годин.

https://placok.info/torti/plyacok-obirvanec.html

НОВИНИ УКРАЇНИ

Президент підписав закон про надання статусу ветеранів воякам ОУН і УПА

Раніше парламент схвалив посилення соціального захисту учасників боротьби за незалежність України у ХХ столітті.

22 грудня Президент Петро Порошенко підписав законопроект про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо посилення соціального захисту учасників боротьби за незалежність України у ХХ столітті.

Тепер бійці УПА та інших збройних формувань, які воювали за незалежність у ХХ столітті, отримають статус ветеранів. Ці категорії громадян матимуть однакові державні соціальні гарантії разом із ветеранами Червоної армії.

Згідно з проектом закону, станом на 23 травня 2018 року в Україні кількість людей, які були в складі ОУН та УПА, становить 1201 особу.

Ініціатором законопроекту стала низка народних депутатів на чолі з Юрієм Шухевичем – сином найвідомішого головнокомандувача УПА Романа Шухевича.

Рада схвалила закон про зміну назви УПЦ МП

22 грудня Верховна Рада прийняла Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» щодо назви релігійних організацій, які входять до структури релігійної організації, керівний центр якої знаходиться за межами України в державі, яка законом визнана такою, що здійснила військову агресію проти України та/або тимчасово окупувала частину території України.

Закон зобов'язує таку релігійну організацію обов'язково відтворювати у своїй назві її повну статутну назву з можливим додаванням слів «в Україні» та/або позначення свого місця в структурі іноземної релігійної організації.

Відповідні зміни мають бути внесені до офіційної назви та статуту (положення) відповідної організації протягом чотирьох місяців.

Закон обмежує доступ священнослужителів таких релігійних організацій (об'єднань) у частини, з'єднання Збройних сил та інших військових формувань України тощо.

Відповідні зміни внесено до ст. 12 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Таким чином Українська православна церква Московського патріархату має змінити назву.

Оновлена кримська резолюція Генасамблеї ООН

Країна-окупант має забезпечити дотримання прав людини на анексованому півострові та звільнити бранців Кремля.

17 грудня Генеральна Асамблея ООН ухвалила резолюцію "Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим і м. Севастополь (Україна), а також частин Чорного й Азовського морів". Проект резолюції був ініційований Україною та представлений від імені групи держав, її підтримали 66 країн, 72 — утрималися, 19 проголосували проти.

Перелік країн котрі голосували проти: Росія, Вірменія, Білорусь, Болівія, Бурунді, Камбоджа, Чад, Китай, Коморські острови, КНДР, Еритрея, Індія, Іран, Казахстан, Киргизстан, М'янма, Нікарагуа, Сербія, Судан, Сирія, ПАР, Уганда, Узбекистан, Венесуела, Зімбабве, Камбоджа, Куба та Таджикистан.

Порівняно з минулорічним, у голосуванні відбулися незначні зміни. Так, торік документ підтримали 65 держав, проти виступили 26. Філіппіни, які у 2017 році голосували проти резолюції, цьогоріч утрималися. Водночас список голосів "проти" поповнили Коморські острови і Чад.

У документі містився перелік загроз, які Росія створює для України, Чорноморського регіону та всієї Європи, перекидаючи війська й озброєння в анексований Крим, і прямий заклик до РФ негайно демілітаризувати український півострів і припинити його окупацію.

Окремо в резолюції йдеться про атаку росіян на українську корабельну групу в Керченській протоці та Чорному морі 25 листопада. Держави, які проголосували "за", закликали РФ не перешкоджати свободі судноплавства в Чорному та Азовському морях і Керченській протоці, та засудили незаконне будівництво Керченського мосту.

США запровадили нові санкції проти Росії через її підривну кібердіяльність

Управління з контролю за іноземними активами Державного казначейства Сполучених Штатів Америки вирішило запровадити нові санкції щодо Росії через підривну кібердіяльність, під них потрапили 18 агентів розвідувальних служб та чотири організацій з РФ.

Обмежувальні заходи запроваджені у відповідь на продовження зневажання Росією міжнародних норм.

"Казначейство запроваджує санкції проти оперативників російської розвідки, які пов'язані з кібероперацями з метою втручання у вибори 2016 року та широким діапазоном іншої шкідливої діяльності. Ми здійснюємо заходи проти агентів, які працюють від імені олігарха (Олега Дерипаски), який вже перебуває під санкціями, що здійснили хакерський злам Всесвітнього антидопінгового агентства та інших міжнародних організацій, і беруть участь в інших підривних діях", — наголосив міністр фінансів США Стівен Мнучін.

При цьому зазначається, що під санкції потрапив колишній офіцер ГРУ Віктор Бояркін, який брав участь у бізнесових переговорах від олігарха Дерипаски. Встановлено, що Бояркін і Дерипаска причетні до надання російської фінансової підтримки одній з політичних партій в Чорногорії напередодні виборів у цій країні в 2016 році.

Обмежувальні заходи введено проти низки фізичних та юридичних осіб, пов'язаних з проектом «Лахта», мета якого полягає у здійсненні втручання у політичні та виборчі системи по усьому світу. Зокрема, з 2014 року в рамках діяльності цього проекту створювалися фіктивні акаунти у соціальних мережах під виглядом громадян США з метою спотворення інформації про вибори в США.

Так, під санкції потрапили такі організації як «ООО «Економіка сьогодні», «Невські новини» та «Федеральне агентство новин (РИА ФАН) (усі зареєстровані в Санкт-Петербурзі), які були задіяні для прикриття діяльності в рамках проекту «Лахта».

Також під санкції потрапив російський англомовний сайт USA Really, який спеціалізувався на публікації інформації, мета якої — викликати політичні розбіжності серед читачів. Інформація була сповнена некоректних тверджень та суджень. Цим сайтом керував громадяни Росії Олександр Малькевич, щодо якого теж введено санкції.

Крім того, під санкції потрапили представники Головного розвідувального управління РФ Борис Антонов, Анотолій Чепіга, Анатолій Ковальов, Микола Козачек, Олексій Лукашев, Артем Малишев, Олексій Мінін, Олександр Мішкін, Олександр Моренець, Віктор Нетикшо, Олександр Осадчук, Олексій Потьомкін, Євген Серебряков, Олег Сотніков та Іван Єрмаков. Слід зауважити, що Мишкін і Чепіга у Великій Британії підозрюються в отруєнні колишнього російського розвідника Сергія Скрипаля та його доньки Юлії.

Обмежувальні заходи введені також проти Олени Хусьянової, яка представляє російську компанію «Конкорд-менеджмент», щодо якої вже раніше запроваджувалися санкції у справі через втручання у президентські вибори в США у 2016 році.

Нагадаємо, 10 грудня міністри закордонних справ ЄС ввели санкції проти дев'яти осіб, яких вважають відповідальними за організацію псевдовиборів в окупованих районах Донецької та Луганської областей, а саме — схвалили заборону на отримання віз та заморозили активи.

ЄС надає макрофінансування на розвиток професійної освіти в Україні

На сьогодні підписано меморандум про надання на ці цілі коштів на 58 мільйонів євро.

Європа надає Україні 58 млн євро на розвиток професійної освіти — модернізацію інфраструктури, закупівлю обладнання, створення центрів досконалості, а також зміну змісту, навчання майстрів та вчителів, розробку нових освітніх стандартів. Відповідну Угоду між Україною та Європейською Комісією про фінансування проекту "EU4Skills" було підписано 17 грудня 2018 року, у Брюсселі в межах засідання Ради асоціації України-ЄС.

Проект передбачає інвестиції у розмірі 58 млн євро, з них 35 млн євро буде спрямовано безпосередньо на модернізацію інфраструктури, тобто будівництво, ремонти та обладнання. Решту спрямують на модернізацію змісту освіти, навчання педагогів та майстрів тощо.

Окрім цієї інвестиції також планується, що Європейський Інвестиційний Банк надасть українському Уряду позику під низькі відсотки для збільшення інвестицій у модернізацію закладів професійної освіти.

З 2016 до 2018 року на модернізацію закладів професійної освіти було виділено 200 млн грн на створення навчально-практичних центрів – закладів з найкращим обладнанням для навчання фахівців з найбільш дефіцитних професій. Отже, за три роки вже створено 100 НПЦ.

Для продовження програми в 2019-у Уряд передбачив ще 50 млн інвестицій. Завдяки цьому протягом наступного року планується створити ще приблизно 25 НПЦ.

Верховна Рада визнала 20 лютого 2014-го початком російської агресії проти України

Із весни 2014-го у російсько-українській війні загинули 2914 українських військовослужбовців, солдат і офіцерів котрі віддали свої життя, щоб захистити Україну.

Для розміщення реклами, оголошень, та інших повідомлень: hromada.sf@gmail.com або (415) 480-4557

ГРУПА СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ДОПОМОГИ

автомат, пістолет і форма – видали Збройні сили України
форма – видали Збройні сили України
тепловізор – прислали волонтери
каска – прислали волонтери
плитоноски – потрібна ваша допомога

Facebook: Влад Дут
або надсилайте допомогу:

[PayPal: vovandutko@gmail.com]

3,020 цивільних загинули на Донбасі в період із 14 квітня 2014 року до 15 листопада 2018 року, йдеться в доповіді моніторингової місії ООН з прав людини в Україні.

Спостерігачі зазначили, що загинув 1,791 чоловік, 1,045 жінок, 98 хлопчиків, 49 дівчаток і 37 дорослих, чия стать не встановлена.

Якщо враховувати 298 смертей унаслідок збиття літака рейсу MH17 у небі над Донбасом у липні 2014 року, кількість загиблих цивільних становить щонайменше 3 318 людей. Спостерігачі вважають, що число поранених під час конфлікту на сході України громадян дорівнює від 7,000 до 9,000.

Порошенко придбав квартири родинам полонених військових з Кропивницького

Старшина Глондар та молодший сержант Коріньков потрапили у полон у 2015 році під час боїв за Дебальцеве. Вже майже чотири роки їх не вдається визволити з полону, попри всі зусилля.

У вересні цього року, перебуваючи у Кропивницькому, Президент відвідав 3-й окремий полк Сил спеціального призначення імені князя Святослава Хороброго, де йому розповіли про складні житлові умови родин двох полонених військовослужбовців, а Порошенко пообіцяв вирішити цю проблему.

Президент Петро Порошенко подав до Єдиного держреєстру декларацій відомості про дві квартири, які 27 грудня, як фізична особа, придбав у Кропивницькому. У розділі про суттєві зміни майнового стану з'явилися повідомлення про те, що Порошенко купив два помешкання, на що витратив 2,287,166.00 гривень.

Того ж дня Порошенко подарував ці квартири родинам двох військовослужбовців, Сергія Глондара та Олександра Корінькова.

З початку російської агресії проти України Петро Порошенко витратив сотні млн гривень власних коштів на допомогу ЗСУ. Серед переданої допомоги автомобілі, бронежилети, спорядження, форма, теплі речі, а також 100 снайперських комплексів, у складі: 82-х 7-62-мм карабінів Z-10 (308 Winchester) та 18 гвинтівок Savage під набій 338 Lapua Magnum, оптика, далекоміри та десятки тисяч набоїв.

МЗС з 1 січня запроваджує е-Візи для громадян 52 країн

"З 1 січня 2019 року МЗС здійснюватиме централізоване оформлення віз в електронному вигляді (е-Віза) іноземцям 52 держав світу за розширеним переліком підстав в'їзду в Україну", — повідомляє пресслужба МЗС.

Цей перелік включає поїздки з діловою, приватною, туристичною метою, а також з метою лікування, провадження діяльності у сфері культури, науки, освіти, спорту та для представників іноземних ЗМІ з метою виконання службових обов'язків.

До переліку країн, громадяни яких можуть оформити е-Візи для в'їзду в Україну, входять Австралія, Багамські Острови, Барбадос, Бахрейн, Беліз, Болівія, Бутан, Вануату, Гаїті, Ґватемала, Гондурас, Ґренада, Домініка, Домінікана, Еквадор, Індонезія, Камбоджа, Кірібаті, КНР, Колумбія, Коста-Рика, Кувейт, Лаос, Маврикій, Малайзія, Мальдіви, Мексика, Маршаллові Острови, Мікронезія, М'янма, Науру, Непал, Нікараґуа, Нова Зеландія, Оман, Палау, Перу, Сальвадор, Самоа, Саудівська Аравія, Сейшельські Острови, Сент-Вінсент і Ґренадини, Сент-Люсія, Сінгапур, Соломонові Острови, Суринам, Таїланд, Тімор-Лешті, Тринідад і Тобаґо, Тувалу, Фіджі, Ямайка.

Незаконних мігрантів в Україні стає все більше

За останні шість місяців 2016 цього року в Україні на державному кордоні не пропущено понад дві тисячі потенційних незаконних мігрантів в країни Європи, тоді як в 2017 році прикордонники загалом затримали 3813 незаконних мігранти.

Мігранти з В'єтнаму, Іраку, Туреччини, Афганістану, Бангладешу, Марокко, Шрі-Ланки та Індії серед яких трапляються жінки і діти намагаються пробратися в країни Євросоюзу.

Україна може зіткнутися з проблемою різкого збільшення кількості мігрантів через те, що країни ЄС суттєво посилюють протидію незаконній міграції.

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтесь hromada.sf@gmail.com або телефонуйте (415) 480-4557

To place ads and other announcements, please contact hromada.sf@gmail.com or call (415) 480-4557.

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

ПОДІЇ / EVENTS 2019

СІЧЕНЬ/JANUARY

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

6 СІЧ/JAN

UKRAINIAN CHRISTMAS EVE POTLUCK | СВЯТВЕЧЕРЯ В SAN FRANCISCO

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church, Ukrainian Event Center and Music Hall

Де: 345 Seventh Street, San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя / Sunday 6 PM – 9 PM

Traditional Ukrainian Sviat Vechir — Christmas Eve Potluck

https://www.facebook.com/events/1087664311358108/

5&12 СІЧ/JAN

З КОЛЯДОЮ ВІД ХАТИ ДО ХАТИ/CAROLING

Ukrainian School of San Francisco / Українська Школа Сан-Франциско, St. Michaels Ukrainian Orthodox Church

Коли: Субота / Saturday 12 PM – 7 PM

Учні Української школи Сан Франциско вітають Різдвяними колядками та віншуваннями мешканців San Francisco, Bay Area!

У вас є нагода запросити юних колядників відвідати й вашу домівку! Діти мандруватимуть 5 і 12 січня! Для того щоб запросити дітей до вашого дому, телефонуйте

(917) 592-2951, або пишіть на: ua.school.sf@gmail.com

Christmas Carols from House to House! The Students of the Ukrainian School of San Francisco wish to greet the residents of the San Francisco, Bay Area with Christmas Carols and Good Cheer!

Please invite our young carolers to visit your home on January 5th and 12th!

To RSVP for your invitation please call (917) 592-2951 or email to ua.school.sf@gmail.com

https://www.facebook.com/events/203316307272111/

13 СІЧ/JAN

UKRAINIAN CHRISTMAS CONCERT | РІЗДВЯНО-НОВОРІЧНИЙ КОНЦЕРТ

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church, Ukrainian Event Center and Music Hall

Де: 345 Seventh Street, San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя / Sunday 11:45 PM – 3 PM

Annual Ukrainian Christmas Concert and Old New Year Celebration (following Divine Liturgy at 10 am and luncheon).

Традиційний Різдвяно-Новорічний концерт та святкування Старого Нового року.

https://www.facebook.com/events/1933124366803368/

15 СІЧ/JAN

UKRAINIAN STARTUP PITCH NIGHT

UVCA (Ukrainian Venture Capital and Private Equity Association), Orrick

Де: 405 Howard St, San Francisco, CA 94105

Коли: Вівторок / Tuesday 6 PM – 9 PM

San Francisco pitch event that will feature top Ukrainian startups.

Pizza and refreshments will be served. Registration is free, but obligatory:

https://goo.gl/forms/60ShkmyXn68ILnAB2

19 СІЧ/JAN

МАЛАНЧИН ВЕЧІР В САКРАМЕНТО — 2019 / MALANKA IN SACRAMENTO

Ukrainian Heritage Club of Northern California

Де: Greek Hall at 614 Alhambra Blvd. Sacramento, CA 95816

Коли: Субота / Saturday 4 PM

Маланка 2018 Українська традиційна новорічна вечірка

Malanka 2018 Ukrainian Traditional New Year's Party

Програма / Program Features

Прийом / Reception

Культурна програма / Cultural Program

Український обід / Authentic Ukrainian Dinner

Танці з групою "Бурима" Public Dancing with the "Buryma" Band

Інші спеціальні заходи Маланки / Other special Malanka Activities

Вхід/Admission: Дорослі $ 80, Adults - $80.

Студенти: 35 доларів (18 років) — Students: $35 (18 y.o.) Школярі $ 15 (від 10-17 років) — School children $15 (10-17 y.o.); Діти — 10 доларів (5-9 років) — Children — $10 (5-9 y.o)

https://www.facebook.com/events/1130952643725472/

JULIA KOSIVCHUK'S BOOKS PRESENTATION

Imaginook

Де: 39675 Cedar Blvd, Suite 135, Newark, CA 94536

Коли: Субота / Saturday 1 PM – 3 PM

Julia Kosivchuk, Berkeley located artist is going to present two of her most recent books — The War and Little Veera, Mama with the Broken Spring.

She will talk about her books, share the insights of the book publishing, and her future plans.

As an added bonus she will teach the art of funny faces drawing with the young audience and will do a raffle so everybody can have a chance to win a little something.

Вхід/Admission: FREE

https://www.facebook.com/events/339410310213543/

31 БЕР/MAR

ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ 2019

Генеральне консульство України в Сан-Франциско

Де: 530 Bush Street, Suite 402,. San Francisco, California, USA, 94108

Необхідно:

— бути включеним до списку виборців на закордонній виборчій дільниці, яка знаходиться на території відповідної іноземної держави;

— особисто прибути на відповідну закордонну виборчу дільницю в день голосування;

— мати при собі документ, що підтверджує громадянство України та є підставою для отримання виборчого бюлетеня на закордонній виборчій дільниці (паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний паспорт України, службовий паспорт України).

До списку виборців на закордонній виборчій дільниці включаються громадяни України, яким виповнилося або на день голосування виповниться вісімнадцять років та які за своєю виборчою адресою згідно з даними Державного реєстру виборців відносяться до цієї закордонної виборчої дільниці.

(415) 398-0240

(415) 398-5121

8 ЧЕР/JUN

KAZKA IN SAN FRANCISCO

ShowBirzha, KAZKA, Great American Music Hall

Де: Great American Music Hall, 859 O'Farrell St, San Francisco, CA 94109

Коли: Субота / Saturday 7 PM – 10 PM

Ukrainian musical breakthrough KAZKA in North American Tour! KAZKA is the Ukrainian sensation and discovery of the year. Like a bright meteorite, this band burst onto the music scene and immediately conquered everyone with their unique songs and incredible voices. It's a unique pop music with elements of electro-folk. The debut of the album KARMA consists of ten sensual songs about love, disappointment, hope and dreams. The main hit "PLAKALA" has over 120 million views on YouTube and got into the TOP 10 Global Shazam. KAZKA is the Number 1 musical band in Ukraine, Belarus, Bulgaria, Kazakhstan and other countries.

This even is ALL AGES

Вхід/Admission: General Admission (Pre-Sale): $65, General Admission: $75

https://showbirzha.com/index.php?cPath=10675

УКРАЇНСЬКО-ЛИТОВСЬКИЙ ФІЛЬМ (анонс)

"Нікому не підвладно знати, напевно, коли і як життя розпочнеться чи закінчиться. І буває навіть так, що кінець одного дає початок іншому."

Українсько-литовський фільм про давню спільну легенду виробництва українських митців, авторів документального фільму "Російський Дятел", котрий отримав приз гранд-жюрі на 2015 Sundance Film Festival. "The Serpent's Bride" готується до виходу у 2019 році. Фільм на етапі створення музики знаним композитором Гедрюсом Пускунигесом. Продюсерами стрічки є Федір Александрович та Артем Рижиков.

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і якщо перейдете на сторінку після сканування QR коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccuring mothly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.